

prima instanță: M. Moraru
(Judecătoria Ungheni)
instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeaza, A. Garbuz
(Curtea de Apel Bălți)

dosarul nr. 2ra-315/18

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Andrei Onofrei, în interesele lui Evghenii Savciuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Raisei Savciuc împotriva lui Evghenii Savciuc cu privire la evacuarea din bunul imobil fără acordarea altui spațiu locativ și la cererea reconvențională depusă de Evghenii Savciuc împotriva Raisei Savciuc cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate în devălmășie asupra bunului imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Raisa Savciuc, casată hotărârea Judecătoriei Ungheni din 06 august 2015 și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii inițiale și respingere a cererii reconvenționale,

c o n s t a t ă:

La 19 martie 2013 Raisa Savciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Evghenii Savciuc cu privire la evacuarea din bunul imobil fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 22 decembrie 1983 bunelul său Trofim Obriște, i-a testat averea sa, inclusiv casa de locuit din satul Todirești, r-nul Ungheni, iar la 15 februarie 1984 bunelul a decedat.

Menționează că dat fiind faptul că în termenul stabilit de lege nu a perfectat actele de acceptare a succesiunii, s-a adresat în judecată cu o cerere de acceptare a succesiunii. Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 11 ianuarie 2011 cererea a fost admisă și a fost constatat faptul acceptării de către ea a masei succesoriale rămase după decesul bunelului său.

Indică că în casa din satul Todirești, r-nul Ungheni a locuit împreună cu soțul, iar la 03 noiembrie 2010 au divorțat. Din cauza certurilor și violenței, a fost nevoită să plece din casă împreună cu copilul invalid, soțul rămânând să locuiască în casă.

Solicită evacuarea lui Evgheni Savciuc din bunul imobil.

La 27 mai 2013 Evghenii Savciuc a depus cerere reconvențională împotriva Raisei Savciuc cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că imediat după înregistrarea căsătoriei cu Raisa Savciuc au locuit în casa ce aparținea bunelului Raisei Savciuc.

Menționează că după înregistrarea divorțului a trecut cu traiul în sărai și a lăsat fosta soție să locuiască în casă cu copii, însă ultima a decis să locuiască separat în or. Ungheni, unde locuiește până în prezent.

Relatează că nu este de acord cu cererea privind evacuarea din bunul imobil, deoarece cu fosta soție au locuit în acea casă din 1984, iar el locuiește și în prezent. Pe parcursul vieții în comun ambii, din surse proprii, au reconstruit casa, simțitor mărindu-i prețul.

Relatează că au mai construit și un sărai, iar sub acesta și un beci, la fel au construit un garaj și o șură din fortan, au înconjurat gospodăria cu gard și poartă din fier, iar toată ograda au acoperit-o cu pavaj.

Susține că pentru confirmarea faptului că ambii au efectuat aceste construcții, împreună cu mai mulți locuitori ai satului Todirești, r-nul Ungheni au întocmit un act, în care este stipulat că construcțiile sunt efectuate de ambii.

Solicită recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ din imobilul cu construcțiile auxiliare situate în s. Todirești, r-nul Ungheni.

Ulterior, la 21 iunie 2013 Evghenii Savciuc a înaintat o cerere reconvențională suplimentară prin care a solicitat declararea imobilului situat în satul Todirești, r-nul Ungheni ca bun proprietate comună în devălmășie.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 06 august 2015 acțiunea inițială a fost respinsă, iar cererea reconvențională a fost admisă. A fost recunoscut dreptul de proprietate a lui Evghenii Savciuc asupra ½ din imobilul cu construcțiile auxiliare situate în s. Todirești, r-nul Ungheni și din terenul aferent cu nr. cadastral xxxxx și xxxxx ca fiind bunuri imobile proprietate în devălmășie.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2016 a fost admis apelul declarat de Raisa Savciuc, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă cererea Raisei Savciuc, iar cererea reconvențională a lui Evghenii Savciuc a fost respinsă. A fost evacuat Evghenii Savciuc din imobilele cu nr. cadastral xxxxx,xxxxxx, xxxxxx, xxxxxx situate în s. Todirești, r-nul Ungheni, ce aparțin cu drept de proprietate Raisei Savciuc.

La 21 aprilie 2016 Evghenii Savciuc, reprezentat de avocatul Andrei Onofrei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2016 a fost admis recursul declarat de către Evghenii Savciuc, casată decizia Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2016 cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Bălți.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017 a fost admis apelul declarat de Raisa Savciuc, casată hotărârea Judecătoriei Ungheni din 06 august 2015 și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea inițială; a fost dispusă

evacuarea lui Savciuc Evghenii din imobilul locativ amplasata în s. Todirești, r. Ungheni. Acțiunea reconvențională a fost respinsă.

La data de 02 ianuarie 2018 Savciuc Evghenii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea ei și remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel greșit a concluzionat că Raisa Savciuc a devenit proprietară exclusivă asupra averii succesorală în temeiul hotărârii Judecătorești din 11 ianuarie 2011 prin care s-a constatat doar faptul acceptării masei succesorală.

În acest sens, menționează că a intrat de fapt în posesia și folosința a ½ cotă parte din casa de locuit cu suprafața de 48 m.p. ce a aparținut părinților săi, fapt confirmat prin înscrisurile din registrul de evidență al gospodăriilor din anul 1984, probă scrisă, prezentată în prima instanță în baza căreia și-a întemeiat hotărârea, însă la moment din motive dubioase lipsește la materialele dosarului.

Menționează că Codul funciar care stabilește competența și modalitatea transmiterii terenurilor aferente caselor de locuit individuale în proprietate privată, a intrat în vigoare la 25 decembrie 1991, astfel în patrimoniul succesoral rămas după decesul lui Trofim Obriște, decedat în anul 1984, terenul aferent casei de locuit în litigiu nicidecum nu putea fi inclus.

Susține că neînscierea în Registrul bunurilor imobile a datelor despre celălalt soț nu conduce la pierderea d către acesta a dreptului de proprietate asupra bunurilor procurate sau construite în timpul căsătoriei. Astfel, hotărârea Judecătorei Ungheni din 26 noiembrie 2012, în temeiul căreia intimata și-a intabulat dreptul de proprietate asupra imobilului din litigiu, nu este recunoscută de legislația națională ca act care ar substitui certificatul de moștenitor, contract de donație sau altă convenție cu titlu gratuit, în temeiul căruia ar fi posibil înregistrarea dreptului de proprietate asupra imobilelor în proprietate exclusivă a unui dintre soți, cu atât mai mult că în registrul bunurilor imobile a fost indicat ca proprietar doar Raisa Savciuc, astfel nu-l privează pe Evgheni Savciuc de dreptul de proprietate în devălmășie asupra celorlalte construcții accesorii cât și terenului aferent.

Mai invocă că instanța de apel a neglijat prevederile art. 40 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, or, reieșind din această lege, extrasul din registrul de evidență al gospodăriilor este recunoscut de legislator ca act în temeiul căruia urmează a fi intabulat dreptul de proprietate asupra unei construcții locative sau anexă gospodărească.

La fel, consideră că instanța de apel nu a dat nici o apreciere la un șir de probe concludente care expres demonstrează faptul că casa de locuit rămasă de la Trofim Obriște a fost reconstruită, fiindu-i mărită suprafața de la 48 m.p. la 81, 1 m.p. , iar cele trei construcții accesorii au fost construite din fortan.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform avizului de recepție contra semnătură se atestă că recurentul Savciuc Evgheni la data de 08 noiembrie 2017 a recepționat copia deciziei instanței de apel. Prin urmare, declarând recursul la data de 02 ianuarie 2018, acesta s-a încadrat în termenul legal de declarare a lui.

Examinînd temeiurile recursului declarat de avocatul Andrei Onofrei, în interesele lui Evghenii Savciuc, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Andrei Onofrei, în interesele lui Evghenii Savciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de avocatul Andrei Onofrei, în interesele lui Evghenii Savciuc.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Andrei Onofrei, în interesele lui Evghenii Savciuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru